SYNSPUNKT

OPSKRIFTEN PÅ FRED

Guds profet anråbte Herren kraftigt. Det var en urolig tid fyldt med forfølgelse for Kirken. De, som ikke troede, truede med at slå de hellige ihjel, fordi troede på de tegn og mirakler, som var ved at blive opfyldt. Forfølgerne nød at pine de trofaste og hånede deres tro og gjorde nar af deres tåbelige traditioner. Forfølgerne havde fastsat, at de troende skulle slås ihjel, fordi det lovede tegn ikke var blevet opfyldt.

Dette fik profeten til at falde på knæ og anråbe Herren hele dagen lang: "Og se, Herrens røst kom til ham og sagde: Løft hovedet højt og vær ved godt mod, thi se, tiden er forhånden, og i denne nat skal tegnet give, og i morgen kommer jeg til verden for at vise verden, at jeg vil opfylde alt det, som jeg har ladet tale ved mine hellige profeters mund."

"Og der blev ikke noget mørke den hele nat, men det var så lyst, som om det var midt på dagen. Og solen stod op igen efter dens rette bestemmelse; og de vidste, at det var den dag, da Herren skulle fødes på grund af det tegn, som var blevet givet ..." (Se 3 Ne. 1:8- 20).

Mormons Bogs beretning om Frelserens fødsel indeholder ikke de samme detaljer, som findes i Lukas-evangeliet, men det har sin egen storhed.

Begge beretninger lægger mærke til de forandringer, som indtraf blandt folkene og de to hellige skrifter fortæller om den fred, som ledsagede denne hellige begivenhed for næsten 2000 år siden. Kristi lys indfandt sig i Betlehem og skinnede over hele verden. Kristi fødsel markerede hans jordiske tjenestegerning, der kulminerede 3 årtier senere med hans storslåede gave til hele menneskeheden, forsoningen og opstandelsen.

Vi mindes Kristi løfte om et nyt og bedre liv, men det er betinget af vore gerninger. Den himmelske hærskare, som lovpriste Gud, sagde: "Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag" (Luk. 2:14). Det giver os to påmindelser om hans budskab: For det første, tro på Jesus Kristus er af afgørende betydning for vor egen fred og lykke. Og for det andet, venlighed og kærlighed til vor næste er af afgørende betydning for denne lykke og fred.

Jesus underviste selv i disse principper, hvorpå håbet om en bedre verden bygger, da han erklærede:

"Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind. Dette er det største og første bud. Der er et andet, som er dette ligt: 'Du skal elske din næste som dig selv." (Matt. 22:37-39).

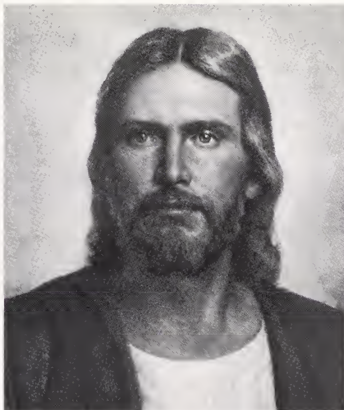
Men Frelserens formaning til, hvordan vi får en bedre verden stopper ikke her. I bjergprædikenen lærte han os: "...Elsk jeres fjender (velsign dem, som forbander jer, gør godt imod dem, der hader jer) og bed for dem, som forfølger jer" (Matt. 5:44).

Heri ligger en opskrift for "på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag." Det er rigtigt, at der i visse områder er tegn på en bedre verden. I løbet af de sidste par år har vi oplevet mirakler i form af kommunismens mure, som er faldet i Europa. Evangeliets lys glimter svagt i mange områder, hvor der kun for et år eller to siden var total mørke.

Men der findes stadig mange områder i verden, hvor der ikke er fred, og der vil ikke komme fred til denne urolige verden, medmindre folkeslagene følger Frelserens befalinger og lever i fuldkommen kærlighed, således som han underviste os.

Journalisten Terry Anderson, som var gidsel i Libanon i adskillige år, er et eksempel på det, som Frelseren belærte om i sin bjergprædiken. Anderson fortalte sine kollegaer: "Jeg hader ikke nogen. Jeg er en kristen... Af mig kræves det, at jeg tilgiver, uanset hvor hårdt det kan være, og det er jeg indstillet på at gøre".

Det er passende nu at forny vort ønske om at gøre alt, hvad vi kan, for at sprede Kristi kærlighed i verden, ja at vi må ønske så stærkt, som det skete på hin lyse nat, der er beskrevet i Mormons Bog for så mange år siden, at sprede dette budskab, som blev forkyndt af englene. Lad os ære Gud ved at søge at gøre godt for hinanden. Lad os stræbe efter at skabe fred på jorden ved at vise den samme gode vilje overfor hinanden, som Herren har vist os. □

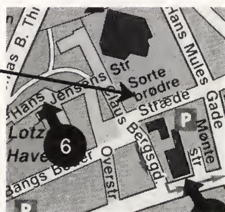
Jesus Kristus er Fredens Fyrste og den eneste vej til fred. (TD-foto)

Kom til Odense den 14.-15. marts 1992!

Regionalkonference for hele Danmark med besøg af ældste M. Russel Ballard fra De Tolvs Råd

Hotel H. C. Andersen Hotel og Kongrescentret (kan ses fra H. C. Andersen Museet). (Foto: Odense Turistbureau).

Pilen viser Hotel og Kongrescentret Tallet "6" er H. C. Andersen Museet. (Foto: Odense Turistbureau).

Aarhus Stav er vært for regionalkonferencen, der vil foregå i Odense, lørdag, den 14. marts og søndag, den 15. marts. Foruden ældste Ballard fra De Tolv vil også ældste Gerald E. Melchin fra områdepræsidentskabet deltage.

Første konference siden 1984

Danmark udgør en region i Kirken, og det er den anden regionalkonference i Danmark. Den første fandt sted i Falkonercentret på Frederiksberg, den 7.-8. september 1984, hvor ældste Thomas S. Monson fra De Tolv (nu i Det Første Præsidentskab) og den daværende områdepræsident Joseph B. Wirthlin (nu medlem af De Tolv) deltog.

I 1984 deltog mellem 1200 og 1400 sidste dages hellige i regionalkonferencen, hvor medlemmer fra hele landet fik mulighed for at høre fra Kirkens øverste ledere og være sammen med søskende fra hele landet.

Den største gruppe mormoner i mange år

Kirkenyt opfordrer indtrængende til, at så mange som muligt kommer til Odense for at opleve denne konference. Vi vil få lejlighed til at høre fra en Herrens apostel foruden mange andre ledere fra hele Danmark. Talerne vil være velforberedte, og vi vil få fornyet vore vidnesbyrd om evangeliet.

Vi vil møde nye og gamle venner, som tid og afstand har skilt os fra i lang tid. Her er mulighed for et gensyn med søskende fra tempelture, lejrture, mission eller hvor man ellers har mødt dem. For mange medlemmer vil det være den største forsamling af Kirkens medlemmer, de nogensinde har oplevet.

Kom til Odense!

- Alle detaljer er endnu ikke faldet på plads, fortæller stavspræsident Carsten Larsen (midt i januar), men vi ved, at der skal være et møde lørdag eftermiddag i kirken i Odense, en kulturaften lørdag aften og et hovedmøde om søndagen i kongrescenteret i Odense.

Komiteen bag arrangementet har løbende sendt informationer ud til alle enheder i hele landet.

Kom derfor til Odense for selv at blive styrket og for at styrke andre medlemmer, så alle kan blive opbygget og hente fornyet kraft til vores indsats for Herrens sag i Danmark.

Forkerte oplysninger

Kirkenyt bragte sidste måned billede af Carl Nielsen Museet i Odense som værende stedet for regionalkonferencen d. 14.-15. marts. Det korrekte sted er:

Hotel H. C. Andersen
Hotel og Kongrescentret
Claus Bergs Gade 7
5000 Odense C.

Indgang:
Odense Koncerthus

Mødesal:
Carl Nielsen Salen

Kongrescentret ligger som angivet på kortet.

Kirkenyt beklager hermed de forkerte oplysninger. □
Flemming Bo Pedersen

Andenrådgiver Anton Dalsgaard, biskop Erik Bernskov og førsterådgiver Svend Aage Andersen. (TD-foto).

Nyt biskopråd i Københavns 4. Ward

Den 22. december 1991 blev br. Poul Hansen afløst som biskop i Københavns 4. ward, og som ny biskop blev br. Erik Bernskov opretholdt og indsat samme dag.

- Jeg blev kaldet af stavspræsidenten lige inden en forretningsrejse, så jeg havde lejlighed til at tænke seriøst over det forestående, fortæller biskop Erik Bernskov. Jeg følte, som sikkert de fleste ville, at jeg ikke var værdig, og jeg havde adskillige søvnløse nætter, og følte mig meget alene med en stor ansvarsbyrde, indtil mine rådgivere, br. Svend Aage Andersen og br. Anton Dalsgaard blev kaldet.

Biskoppens baggrund

Biskop Bernskov er født ind i Kirken, og har derfor kendt Kirken og evangeliet hele sit liv. Han var på mission i Manchester i England i årene 1981-1983. I 1985 blev han gift med Anne, som også var missionær i England, og de har nu to piger, Amanda på 4 år og Julia på 2. - En meget spændende alder, siger br. Bernskov.

Den nye biskop er uddannet civilingeniør og arbejder som områdesalgschef for Østeuropa, Frankrig og Afrika i et firma, der laver digitalt transmissionsudstyr. Det medfører en del rejseaktivitet.

I det gamle Sovjetunionen

- Jeg har haft flere gode oplevelser i forbindelse med visdomsordet. Ikke mindst i det gamle Sovjetunionen, hvor man har mange traditioner i forbindelse med indtagelse af alkohol, fortæller han.

- Jeg har også haft mange dejlige åndelige oplevelser på mine rejser. I Moskva i maj 1990 var jeg med til en undersøgerfireside hos et derboende amerikansk medlem. De fleste af de 14 tilstedeværende var ikke-medlemmer. Man læste passager fra Mormons Bog sammen hver onsdag. Denne aften blev afsluttet med, at alle fortalte om deres første møde med Kirken/ medlemmerne og om deres følelser over for evangeliet. Det endte med at blive en åndelig fest. Bagefter var der flere, der ønskede at blive døbt. Siden er der kommet missionærer og mange medlemmer til Moskva, så jeg føler det derfor som lidt af en pioneroplevelse.

Kærlighed blandt medlemmerne

- Jeg blev meget rørt over de mange søskende i 4. ward, der gav udtryk for, at de ville støtte mig som biskop - også med deres tro og bønner, fortæller den nye biskop. Jeg har allerede haft mange gode oplevelser sammen med medlemmerne.

Erik og Anne Bernskov med deres to børn, Amanda og Julia (TD-foto).

- Jeg føler, at det er vigtigt at der er kærlighed blandt wardets medlemmer, og at de har et ønske om at tjene hinanden. Heldigvis har vi i 4. ward allerede et godt grundlag at arbejde på. □

Lisbeth V. Andersen

Missionærerne Palmer, Mangan, Niel, Kunz, Broomhead, McCulloch, Makel og Beesly (Foto: Greer).

De synger budskabet ud

Missionærernes succes med musikken er blevet stadfæstet med et bånd, der i et oplag på 1000 eksemplarer, nu næsten er revet væk.Over 200 af båndene er sendt til USA, hvor de blev modtaget medbegejstring, og også her var det en stor succes.

Båndet indeholder sange, sunget af 8 sangglade og meget dygtige missionærer. Et par af sangene er endog skrevet og komponeret af en af deltagerne, ældste Beesley, som er oldebarn af den Ebenezer Beesley, som har skrevet flere af sangene i vores nuværende sangbog.

Opfordret til at "forevige" musikken

Båndet blev til på opfordring, fordi mange synes så godt om den musik, missionærerne underholdt med.

- Sidste sommer var der mange, der spurgte, om vi ikke ville indspille et bånd med de sange, vi brugte ved de firesides, vi holdt rundt omkring i landet, fortæller søster Broomhead.

Missionærerne blev sat i forbindelse med Sun Studio, hvor de indspillede båndet.

- Det tog os ca. 6 timer at indspille båndet. Vi havde jo øvet os meget i forbindelse med koncerterne, så selve indspilningen gik hurtigt, fortæller søster McCulloch, som nu er rejst hjem fra sin mission.

Mange positive reaktioner

- Det er som om, at når vi synger, så skaber vi et fælles grundlag med folk, som lytter, og mennesker har lettere ved at komme til en koncert i Kirken end til et almindeligt kirkemøde, fortæller en af søstrene. Det virker knap så forpligtende, og ved en koncert er vi i stand til at give dem budskabet om Jesus Kristus. Det kan gøre det lettere for folk, som ikke kender Kirken, at komme igen.

- Vi har også haft stor succes med medlemmer, som normalt ikke kommer i Kirken. Musikken har været en god formidler og et godt motiv for inaktive medlemmer til at komme i Kirken, fortæller søstrene.

- Et sted havde søstrene i lang tid forsøgt at komme i kontakt med en mand, som var medlem, men som ikke kom i Kirken. Deres forsøgendte altid med et dårligt resultat, indtil han kom til en musikfireside og talte med missionærerne. Her inviterede han dem hjem til sig, fortæller søster McCulloch.

- Normalt har vi fået stor støtte og opbakning både fra medlemmerne og fra de andre missionærer, beretter søstrene videre, men af og til har vi følt lidt forbehold.

Gruppen udenfor Kirken i Silkeborg (Foto: Greer).

- I begyndelsen, hvor vi brugte det meste af vores tid på musikken, var det meget hårdt. Det var lidt svært, at acceptere, at det var "rigtig" missionering, fortæller ældste Kunz. Det var først, da vi kom rigtig i gang, jeg fandt ud af, at det var en anden, men yderst effektiv måde at missionere på.

- På vej hjem fra en koncert i Kirken i Odense midt i november, satte vi os alle på trappen på færgen og begyndte at synge. Folk var begejstrede og var meget nysgerrige og spurgte meget. Vi fortalte et ægtepar om vores kommende koncert i Nykøbing Falster, og de lovede at komme. Da de kom, havde de deres døtre med helt fra Jylland med. Det var utrolig dejligt, fortæller søster Broomhead.

- Ja, til koncerten i Nykøbing Falster var der faktisk 32 ikke-medlemmer til stede og ikke nær så mange medlemmer, fortæller ældste Kunz.

Endnu et bånd

Efter den store succes med båndet, blev det besluttet at lave endnu et bånd.

- Det næste bånd handler mere om Jesus Kristus, og det han gjorde for os. Dette bånd skulle være på gaden i midt i marts, fortæller missionspræsident Greer.

Der bliver i første omgang lavet 500 eksemplarer, men er efterspørgslen større, vil det sandsynligvis blive honoreret.

Ønsker man dette nye bånd eller det gamle, kan man ringe til missionskontoret (42 84 39 99) og bestille det. Et bånd koster 40 kr. □

Lisbeth V. Andersen

De syngende missionærer slapper af i Den Gamle By i Århus (Foto: Greer).

'Nei' - en succes i Allerød Ward

"Sophie (Ines Kleestrup) i tanker" - "Hvordan får jeg vendt mit nej til et ja?" (Foto: Poul B. Andersen).

Ved julefesten i Allerød Ward opførte de lokale kræfter med stor succes Johan Ludvig Heibergs vaudeville "Nei" fra 1836, som er en kærlighedshistorie med klare forviklinger som følge af den rette eller forkerte brug af det lille ord "Nej".

"Handlingen"

Den unge Candidat Hammer (bror John Anker Thomsen) er logerende hos justitsraad Gamstrup (bror Kurt Voss), der ligeledes har sin brordatter, Sophie (str. Ines Kleestrup), boende hos sig.

Den unge Hammer er forelsket i Sophie, som justitsraaden forsøger at afsætte til hr. Hammers tidligere lærer, klokker Klink, der nu er klokker i Grenå (br. Poul Werner Ørum).

Fuldt hus

Omkring 150 medlemmer og venner nød i en god time de kostelige forviklinger, som udspandt sig under megen moro både fra de agerende og fra publikums side.

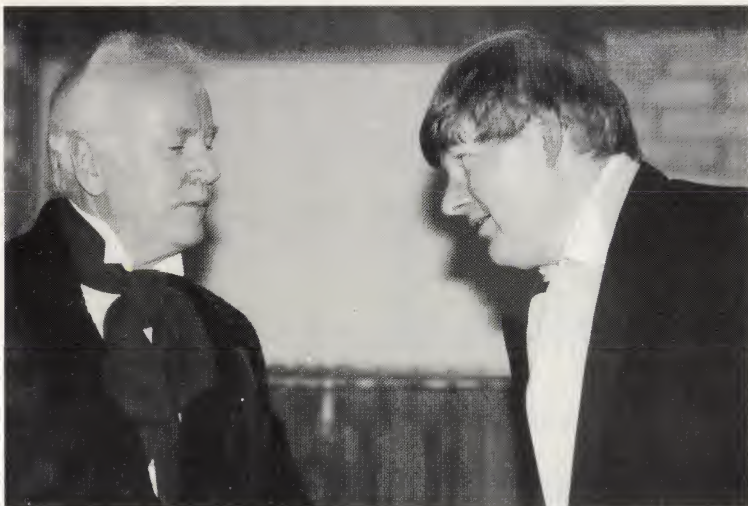
Den forsmåede frier, klokker Klink, spillet af Poul Werner Ørum siger: - Jeg kunne godt selv lide stykket, selv om det var et hårdt tidspres op til jul. Men vores instruktør gjorde en rigtig god indsats for at gennemføre læseprøverne.

På sangens vinger

Vaudevillen er som bekendt kendetegnet ved sang, og det var med stor besvær lykkedes instruktøren, søster Kirsten Andersen, at fremskaffe tekst og musik. Og med humør og klar røst lød de gamle sange "Nu kom så,

"Skal jeg binde Deres sløjfe, hr. Klink (Poul Werner Ørum)?" lyder det syngende fra den unge Candidat Hammer (John Anker Thomsen). Foto: Poul B. Andersen

Justitsraaden (Kurt Voss) t.v. og klokker Klink (Poul Werner Ørum) t. h. "lægger onde råd op" (Foto: Poul B. Andersen).

allons", "Erindrer De, det var i Kongens Have" samt "Klokkens lyd".

- Heiberg har jo tyvstjålet melodierne, men det lyder jo lige dejligt af den grund, siger Kirsten Andersen.

- Læseprøverne stod på i over 4 måneder, og gav et rigtigt godt sammenhold, selvom tekst og musik ofte var svær at lære, fortsætter Kirsten Andersen. Kostumerne lavede instruktør og skuespillere selv.

En længe næret ønske

- Mange medlemmer har længe ønsket, at vi opførte et skuespil. Og den dejlige oplevelse med "Nei", giver os mod på at fortsætte. Faktisk har jeg allerede fået flere henvendelser fra medlemmer om at måtte medvirke, fortæller søster Andersen

Fremtiden
- mere udadvendt

De teaterglade kræfter i Allerød vil gerne nå ud til flere med næste produktion. Så har du lyst at være med, er der brug for alle. Næste år er det hensigten også at opføre forestillingen på et lokalt plejehjem. □

Flemming Bo Pedersen

- "Du vil da ikke sige nej til at gifte dig med mig?" - "Nej, slet ikke!" (Foto: Poul B. Andersen).

Moder Theresa helliger sig helt hjælpen i Calcuttas slum. Hendes menighed finansieres af bidrag fra hjælpeorganisationer over hele verden. Hun fik i 1979 Nobels fredspris (Foto: Nilsson)

Drivkraften er kærlighed

I september 1990 forlod Ann Nilsson Sverige med kufferten fuld af malariatabletter og vaccine for i seks måneder at arbejde som frivillig hos Moder Theresa i dennes kærlighedsmission.

- Selvom jeg tænkte lidt på, hvad det nu var, som jeg begav mig ud i, følte jeg mig glad til mode, og var ivrig og fyldt med forventninger, fortæller Ann.

- Jeg så frem til at tjene mine medmennesker og til at opleve styrken hos disse kærlige søstre. Men det var ikke den eneste årsag til, at jeg tog afsted. Jeg ønskede at få lidt distance til mit liv hjemme, opleve mig selv uden det sikkerhedsnet, som familien, venner, velfærdet og den svenske levevis tilvejebringer. Hvad var jeg egentlig uden alt dette? Hvordan var min tro? fortsætter Ann Nilsson.

Fandt glæde midt i fattigdommen

- Jeg kom til Calcutta, som er Indiens næststørste by, hvor der findes frygtelige kontraster mellem rig og fattig, fortsætter Ann.

- Der fandtes imidlertid også noget, som jeg ikke havde ventet mig. Jeg så en glæde for de enkle ting. Mennesker, som boede i slummen, havde gennem prøvelser indset deres egen lidenhed og var glade for de ting, som vi måske overser herhjemme. De tog sig af hinanden, og jeg så mange beviser på kærlighed og taknemmelighed.

Ann Nilsson er kommet hjem fra sit frivillige arbejde i Indien. I dag tilhører hun Slottsstadens gren i Malmø distrikt (Foto: Nilsson).

Børn, gamle, spedalske og døende

Den første måned arbejdede Ann på et børnehjem sammen med frivillige fra hele verden, som havde meget selskab, hjælpe og støtte i hverandre.

- Man madede ofte seks ivrige børn på samme tid, eller også havde de alle sammen diarré, og så løb man mellem sengen og toilettet. De tørstede efter varme og kærlighed, så man fik virkelig opfyldt sit behov for at blive krammet.

- På børnehjemmet kom

Anns uddannelse indenfor barnepleje virkelig på sin plads. Der stilles ikke noget krav til de frivillige om en særlig uddannelse. Det eneste krav var en vilje til at tjene.

Efter arbejdet på børnehjemmet kom Ann til et ældrehjem i Katmandu i Nepal. Hjemmet lå i nærheden af en biflod til Ganges.

Hjemmet lå på et hinduistisk tempelområde og ejedes af staten. Det var ikke tilladt at missionere for kristendommen, men Ann fortæller, at der fandtes en kærlighed mellem religionerne i Calcutta.

I en isoleret by for spedalske i det nordlige Indien mødte hun de mest ydmyge mennesker, man kan forestille sig. Det var en selvforsynende by, og de mest syge havde mest behov for opmuntring og selskab på samme måde som alle andre mennesker på jorden.

Mad, et varmt smil, et kærligt blik, en seng til at hvile en øm krop i modtages med tak fra de hjemløse i Calcuttas slum. Her er det en frivillig fra Australien, som giver en hjælpende hånd. (Foto: Nilsson).

Børnene opholder sig normalt 5-6 måneder på børnehjemmet i Calcutta, inden de bortadopteres (Foto: Nilsson).

- Vi hjalp dem med at føle, at de ikke var glemte, og at vi turde omgås dem. Der bor omkring 150 mennesker i denne by. Mennesker, som trods det, at de har det svært, kan være lykkelige.

- De hjalp, mig med at forstå, at det, som gør et menneske lykkeligt, findes nærmere end man tror.

Til sidst kom Ann til at hjem for døende. Formålet med hjemmet var at give mennesker en mulighed for at dø på en værdig måde. Mange af disse mennesker var blevet fundet syge på gaden. Det var de fattigste af de fattige, men selv disse mennesker holdt af at le og grine.

Der var heller ikke nogen sorg, når døden kom. Der hang et skilt på væggen, hvor der stod: "Jeg er på vej til himlen", og det var holdningen på hjemmet.

At se moder Theresa og søstrene tage sig af disse syge, underernærede og ofte ildelugtende mennesker uden at væmmes eller uden at vige tilbage - at se dem bære dem på armene, vaske dem, forbinde dem og give dem mad og en plads at hvile på - det var bevis for mig på en Kristus-lignende kærlighed, siger Ann.

Giv dem dit hjerte

Det er en meget rørt Ann Nilsson, som sidder ved siden af mig på en bænk i en af Malmøs smukke parker og mindes sine oplevelser blandt fattige og syge i Calcutta. Hun har set så mange mennesker, som har lidt af mangel på kærlighed og samtidigt set andre dele meget frit ud af samme kærlighed.

Ann opmuntrer os til at bede for de mennesker, som hun har mødt i Indien, for de har behov for vore bønner.

- Men bed ikke med et tungt hjerte, for de er ikke tyngede eller modløse, slutter Ann Nilsson.

Som moder Theresa siger: "Giv altid et varmt smil til de fattige, til alle lidende og ensomme. Giv dem ikke kun din omsorg, men også dit hjerte. Sand hellighed består i at gøre Guds vilje med et smil." □

Birgitta Strandberg

KIRKENS MEDLEMMER HAR LAVERE DØDELIGHED FREMKALDT AF KRÆFT OG HJERTEKARSYGDOMME

En undersøgelse på University of California i Los Angeles (UCLA) viser, at vore sundhedsvaner som mormoner bevirker en lavere procent af dødsfald fremkaldt af kræft og hjertekarsygdomme

10.000 undersøgt over 8 år

En undersøgelse af 10.000 aktive mormoner i Californien (højpræster og deres hustruer), som været gennemført over en 8-årig periode peger på, at de gode sundhedsvaner, som mormoner følger, bidrager til den laveste dødelighed fremkaldt af kræft og hjertekarsygdomme, der nogensinde er blevet rapporteret fra nogen befolkningsgruppe. Deltagerne i undersøgelsen iagttog alle de sunde livsstilsvaner, som er anbefalet af Kirken. De nød ikke tobak, alkohol, kaffe eller narkotika, og de spiste velafbalanceret. De fastholdt desuden et stærkt familieliv og var veluddannede. Sammenlignet med den hvide befolkning i almindelighed lå dødsfaldene under 50% af det forventede tal indenfor kræftdøde, og for kvindernes vedkommende under 2/3 del af det forventede tal.

Endnu lavere tal

Tallene var endnu lavere blandt de undergrupper i undersøgelsen, som fulgte yderligere sundhedsvaner. Undersøgelsen blev gennemført af UCLAs institut for sundhed og offentliggjort i december 1989 i Journal of the National Cancer Institute. - Vi ved fra tidligere undersøgelser af dødsfald blandt mormoner, at denne befolkningsgrupper har en usædvanlig lav kræftdødelighed, som kun delvis kan forklares med deres mangel på rygning, siger dr. James Enstrom fra UCLAs institut for sundhed. - Den nuværende undersøgelse gjorde det muligt for os at følge en stor gruppe aktive mormoner i lang tid samt at undersøge undergrupper, som følger yderligere sundhedsvaner, fortsætter han.

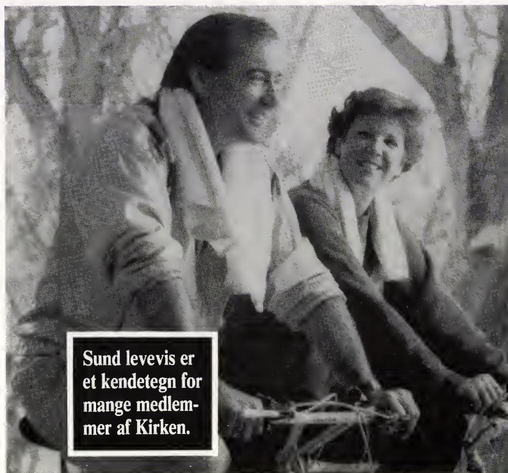
Velsignelserne ved visdomsordet bekræftes i denne undersøgelse (TD-foto).

UCLA NEWS

Tre generelle sundhedsvaner

Undersøgelsen fra UCLA bedømte tre generelle sundhedsvaner: ingen cigaretrygning, regelmæssig fysisk aktivitet og regelmæssig søvn (syv til otte timer dagligt). Disse sundhedsvaner blev udvalgt fordi de er blevet knyttet til lav dødelighed i mange andre undersøgelser. Her blev de bedømt i en aktiv religiøs befolkning, som ikke nyder tobak, alkohol, kaffe eller narkotika, og som fastholder et stærkt familieliv. Der blev lavet sammenligninger med befolkningen i almindelighed ved at sammenligne med detaljerede oplysninger om dødelighed blandt hvide i USA.

Sund levevis er et kendetegn for mange medlemmer af Kirken.

Resultaterne

Resultaterne fra undersøgelsen viser, at de midaldrende højpræster, som lever efter alle tre sundhedsvaner, kun har en risiko på 34% for kræftdød, 14% for død som følge af hjertekarsygdomme og 22% for at dø i forhold til andre hvide, midaldrende mænd i USA. Enstrom forklarede, at en 25-årig højpræst, som følger disse tre sundheds- vaner kun har en 5% risiko for at dø, før han fylder 65, og kan forvente en livslængde på 85 år, hvor en 25-årig hvid mand i USA kan forvente en livslængde på 74 år. Hustruer til midaldrende højpræster, der selv fulgte alle tre sundhedsvaner, har kun en risiko på 55% risiko for kræftdødelighed, 34% for død som følge af hjertekarsygdomme og 47% for død i forhold til andre midaldrende hvide kvinder. Sagt på en anden måde, en 25- årig hustru til en højpræst har kun 7% risiko for at dø, før hun fylder 65, og har en forventet livslængde på 86 år sammenlignet med en 25-årig hvid kvinde i USA, der har en forventet livslængde på 80 år.

Den laveste nogen sinde rapporteret

Resultaterne af undersøgelsen af gruppen af aktive mormoner svarer til resultaterne af andre undersøgelser af ikke-rygende medlemmer af sundhedsbevidste religiøse grupper, såsom Syvendagsadventisterne. Men for de højpræster, som følger disse tre sundhedsvaner, er chancen for at dø som følge af hjertekarsygdomme og i al almindelighed den laveste som nogen sinde er rapporteret. - Det viser, at en stor reduktion i antallet af kræfttilfælde er mulig gennem sunde livsstilsvaner, siger Enstrom.

Mål nået

- Mormoner, som er højpræster opnår i øjeblikket den 50% reduktion af kræfttilfælde, som er blevet sat som mål af USAs nationale kræftinstitut for år 2000. Denne undersøgelse er resultat af 15 års forskning af mormonernes sundhed og dødelighed. Undersøgelsen er blevet finansieret af American Cancer Society. □

UCLA News og Flemming Bo Pedersen

Mormon forum

HVORDAN OPBYGGER MAN ET POSITIVT BILLEDE AF KIRKEN I SAMFUNDET?

Hvordan vi gjorde det:

Præsident Carsten Larsen, Århus Stav. (Foto: Larsen).

Tjen mere og tal mindre

Jeg opdagede relativt hurtigt i min tilværelse, at mine omgivelser opfattede min opførsel og indstilling som anderledes, men ikke på en negativ måde. Det resulterede i, at jeg følte mig mere forpligtiget til at yde mit bedste og til at være et eksempel i efterlevelse af Evangeliet, sådan som jeg lærte det. De samme personer vidste også med det samme, hvad jeg stod for, og de var hurtige til at fortælle andre om det, også før jeg fik anledning til selv at fortælle noget. Hvis vi skal påvirke samfundet positivt, må vi først gøre vor egen indstilling klar, og forpligtige os til efterlevelse. Lad os derpå med den forpligtigelse, gå ud og involvere os i naboer, medmennesker og vort daglige arbejde, ved at være venlige, hjælpsomme og imødekommende og vise ansvarlighed i udførelsen af vore opgaver. Det er mest sandsynligt, at vi vil opdage, at vore medmennesker ikke er enige med os i vor tro, men vi vil med sikkerhed vinde respekt, personligt, men især for Kirken og dens idealer. Efterlev, tjen mere, og tal mindre. Muligheden for at tale vil automatisk opstå. □

Carsten J. Larsen, Stavspræsident Odense 2. Ward

Deltag selv i pr-arbejdet for Kirken

I mit daglige arbejde tilbydes jeg ofte kaffe, og her har jeg for vane uanset om det er en direktør eller andre at sige: "Jeg er mormon, så jeg drikker ikke kaffe, men en dansk vand ville være dejlig". Med en sådan replik er jeg kommet af med flere eksemplarer af Mormons Bog og haft mange samtaler om Kirken. Alt for få kender de gode principper, som vi lærer i Kirken, så igennem en årrække har jeg med jævne mellemrum uddelt Stjernen til de ca. 100 lejligheder, som er omkring os, og jeg ved, at flere læser dem. Desuden har vi i 15 uger fortalt ca. 200.000 mennesker på Amager om Kirken via annoncer på forsiden af øens største lokalavis. Det har foreløbig resulteret i 2 nye brødre i Kirken. Man kan ofte føle, at det man gør kun er en dråbe i havet, men så tænker jeg på L&P 64:33: "Bliv derfor ikke trætte af at gøre godt, thi I lægger grundvolden til et stort værk, og af de små ting kommer det, som er stort." □

Kim Holst, biskop Københavns 2. Ward

Biskop Kim Holst, Københavns 2. Ward. (Foto: Holst).

Br. Carl-Johan Grabe, Esbjerg Ward. (Foto: Grabe).

Vær et spejlbillede af Kirken

Samfundsaktiviteter kan også være kirkeaktiviteter eller omvendt. Hver eneste dag er en "valgdag", idet vi bliver stillet overfor at træffe valg af forskellig karakter. Spørgsmålet bliver så: - hvilke valg vil jeg træffe set i relation til Kirkens principper, standarder og mål? Det fører automatisk hen på det, som er og bliver det centrale i vor tilværelse: - beskæftiger vi os med et arbejde og en aktivitet, der holder de "mål", som kendetegner Kirken ud ad til i vort samfund? - Hvis ikke, så mener jeg, at det er på tide at forandre kurs! Kirken har givet mig og min tilværelse et indhold, der har betydet, at jeg ofte har måttet skifte kurs, og den vejledning har jeg været utrolig taknemmelig for. Derfor: - de valg vi træffer hver eneste dag uanset vor sociale status og gøremål, bør være et "spejlbillede" af det, som Kirken står for - og så kan det kun være et positivt billede! □

Carl-Johan Grabe,
Esbjerg Ward

Lad mennesker vide mere om os

Jeg har tænkte meget på, at vi kommer alt for lidt igennem i vore medier. Jeg tror ikke, at mennesker ved meget om mormonernes hverdag, når vore missionærer kommer ud til folk. Min mening er, at der er mange måder at oplyse om vores eksistens. I Stjernen kommer der mange oplysninger om, hvad der sker inden for Kirken, men det kunne godt være, at folk godt kunne tænke sig at høre om, hvad vi ellers foretager os. Vi kunne fortælle om, at vi har store universiteter og andre læreanstalter og meget andet, og at Kirken går ind i alt det også. Så tror jeg, at en stor hindring vil blive brudt ned. At skifte religion er en stor forandring for de fleste, og jeg er sikker på, at man gennem radio og tv kan hjælpe til i denne forandring, som sker, når man lærer om evangeliet. Mennesker skal have alle de oplysninger, som kan gives dem, og derpå selv tage stilling. Men mennesker skal vide, at det er på Herrens måde, at vi skal modtage hans ord. Jeg elsker Herrens Kirke meget højt, og jeg håber, at der vil blive åbnet mere for evangeliet, for vi har virkelig dejlige missionærer blandt os. □

Svend Aage Reuter
Skive Gren

Br. Svend Aage Reuter, Skive Gren. (Foto: Reuter).

Vær frimodig - vær et rigtigt vidne

Først og fremmest ved at være et godt eksempel og derved være villig til at stå ved, hvad man siger, man tror på. Det betyder, at man er rigtig kristen - og dermed anderledes. Især er det vigtigt i prøvelser, fristelser og i andre udfordringer at vise trofasthed i pagterne, - for når vi har udfordringer lægger mange ekstra mærke til vor adfærd. Dernæst ved at forsvare Kirkens lære og principper, når de drages i tvivl. For det tredje, ved at gøre sit bedste for at udbygge rammerne for en forståelse for vor tro. Vi får alle muligheder for at bygge bro til mange gode og retfærdige mennesker, der, som oftest uden at vide det, søger det, vi har. Alt for få ved, hvad vi tror på pga. vildledende omtale i medierne i mere end 140 år. Og vi har ikke evnet at have overvægt i forsvaret af sandheden. Derfor er det også meget vigtigt at have frimodighed til at være et rigtigt vidne om sandheden. Det som vi er kaldet til at være. Og slutteligt, vær aldrig bange for at trøste, hjælpe og tjene din næste, og gør det med glæde! □

Jens Kristoffersen
Københavns 4. Ward

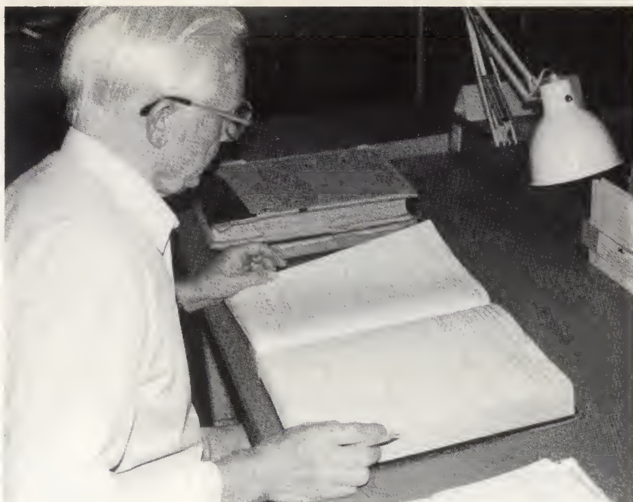
KORT SAGT:

1 Tjen mere og tal mindre

2 Vær et spejbillede af Kirken

3 Deltag selv i pr-arbejdet for Kirken

4 Lad mennesker vide mere om os

Kirkebøgerne er en af de kilder, der oftest bruges af slægtsforskeren, fordi de indeholder oplysninger om den enkelte person (TD-foto).

Kirkebøger - den bedste kilde for slægtsforskeren

Den kilde, slægtsforskeren oftest bruger, er kirkebøgerne. De er let tilgængelige på landsarkiverne, og når det drejer sig om de seneste, er de hos kordegnene rundt omkring i landet.

Kirkebøgerne er ført sognevis for hele landet, og med undtagelse af nogle få, er de tilgængelige helt tilbage til de første, der blev påbegyndt midt i 1600-tallet. Nogle steder er kirkebøgerne dog gået til ved skødesløshed, ildebrand, skadedyr eller lignende, men det er heldigvis undtagelsen.

Historien bag kirkebøgerne

I 1645 udstedte kongen, Christian IV, et påbud om at der skulle føres kirkebøger overalt i det danske kongerige. Påbudet blev ikke umiddelbart fulgt alle steder, idet det er meget forskelligt, hvornår sognene indførte denne praksis.

Motivet bag dette påbud var, at landet på grund af svenskekrigene var i stor økonomisk nød. Man manglede både penge og soldater. Kongen ønskede at udskrive en skat, der gjaldt alle, uden undtagelser. Derfor var det nødvendigt at kende befolkningens størrelse og sammensætning, og her var kirkebøgerne et godt hjælpemiddel.

De ældste kirkebøger

Dog skal det nævnes, at der har eksisteret en form for kirkebøger længere tilbage i tiden. Fra 1511 kendes et eksempel fra Sct. Jørgensbjerg sogn i Roskilde, hvor en mand fik tingsvidne om sin fødsel. Den ældste optegnelsesbog, som også indeholder kirkebogsnotater er den såkaldte Perlestikkerbog. Den indeholder Jost Poulsens optegnelser om døbte, viede og døde i Nakskov 1572-90 i afskrift ved Anders Pedersen Perlestikker, deraf navnet. I 1954 blev den udgivet af Albert Fabricius og Hans Knudsen.

Omtrent samtidig (1573) findes Andreas Paulsen Generanus' kirkebog fra Hjordkær i Sønderjylland, og den er bevaret i originalen. Den ældste originale kirkebog fra det gamle kongerige er fra 1611, nemlig fra Nordby på Fanø.

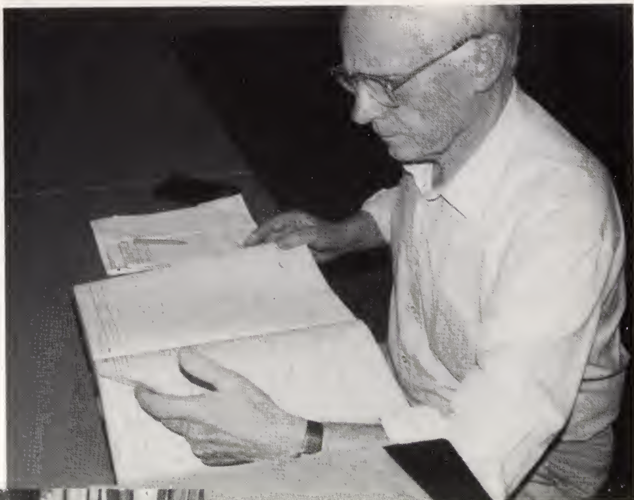
I 1620 nævnes det, at der fra gammel tid har været ført kirkebøger i København af degnene. Den ældste bevarede er fra Holmens sogn. Den indledes i 1617. Mange af de københavnske kirkebøger gik til ved Københavns bombardement i 1807.

Hvad kan man finde i kirkebøgerne

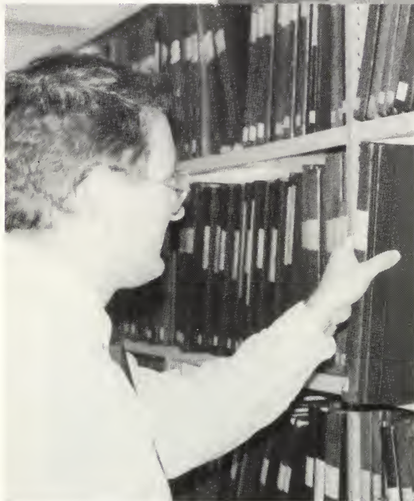
De ældste kirkebøger kan være meget forskellige. Der findes de meget kortfattede og indforståede, hvor kun ganske få ting omkring de berørte personer er nævnt.

Ved indførsler om dåb kan moderens navn, stillingsbetegnelser, faddere, stedsangivelser og andet mangle. Ofte står der blot barnets og faderens navn samt dåbsdato. Ved begravelser kan der ofte blot stå: "Begravet Smedens gamle far", eller "jordet Jens Gravers barn". Det kan give slægtsforskeren store problemer, som dog ofte kan løses ved hjælp af andre kilder.

Der findes heldigvis også mere fyldige kirkebøger, og de er en sand fryd at læse.

Kirkebøgerne kan indeholde oplysninger om fødsler, dåb, konfirmation, vielse, død og begravelse, Nogle af de ældste kirkebøger indeholder dog langtfra alle disse oplysninger. (TD-foto).

Kirkebøgerne er tilgængelige på landsarkiverne rundt omkring i Danmark. Her kan man enten se den originale kirkebog, en kopi eller en mikrofilm af kirkebogen. (TD-foto).

Man kan være heldig at få uventede detaljerede oplysninger om personer. Et eksempel herpå følger fra Sørbymagle-Kirkerup kirkebog 1646-1731:

"Sørbymagle begr 29. aug. 1724: Isach Thomæson ... ægtefødt i Thy i Nørre-Jylland i Bisted sogn ... kom i ægteskab med Jens Ibsens enke i samme gård, navnlig Kirsten Larsdatter. Det siges, som og kan være trolig, at bemelte Jens Ibsens forfædre haver boet samme sted, søn efter søn eller frænde efter frænde hen ved 300 år ... Faldt forleden år ned af en stige, stødte sig sær i hovedet ilde, hvilket han fandt mindelse af til hans død ..."

De fleste af de ældste kirkebøger er skrevet i kronologisk orden, hvilket betyder at dåb, vielser og begravelser står mellem hinanden, i den rækkefølge de forekom. Andre af de ældre kirkebøger, især for større sogne, er opdelt i afsnit med dåb, dernæst trolovelser og vielser og til sidst begravelser.

Konfirmandlisterne begynder tidligst i 1736, men forekomme oftest først sidst i 1700-tallet.

Da kirkebøgerne er embedsbøger er det embedshandlingen der lægges vægt på. Man vil ofte se, at dåbsdato eller begravelsesdato er indført, men hverken fødselsdag eller dødsdag. Man kan dog gå ud fra, at i de fleste tilfælde er der ikke stor forskel mellem henholdsvis fødsel og dåb eller død og begravelse.

Fortsættes næste måned, hvor de nyere kirkebøger vil blive omtalt. □

Lisbeth V. Andersen

BORNHOLM - 142 ÅR FØR

Hans Peter Jensen, født 3. marts 1815, i nærheden af Holbæk, død i Brigham City, 29. maj 1883. (TD-foto).

I 1850 kom de første mormonmissionærer til Danmark. 140 år senere opførtes på Priorvej i København et skuespil i anledning af jubilæet. Aalborg har senere festligholdt samme åremål.

Dåb i fiskerlejet

Når Rønne Gren herved bringer en jubilæumshilsen, er det fordi der på Sydbornholm i fiskerlejet Arnager den 10. juli 1851 blev døbt og indlemmet i Kirken 3 søstre og 2 brødre. Ordinanserne blev udført af ældste Jensen og præst Aagren, der begge var kommet fra København. "Vantro" er et ord, man møder flere gange i indsendte avisartikler fra dengang. At miskendelser, for ikke at sige mishandlinger, undertiden, ja, måske ofte, har fundet sted, er vist hævet over enhver tvivl.

285 døbt 7 år

Bornholms konference, dannet 14. august 1852, holdtes i København. Den blev ophævet 1854, og overførtes 1870 til Københavns konference. I tiden juli 1851 til januar 1857 døbtes ialt 285 personer og 128 børn blev velsignet.

Andrew Jenson fortæller

I Andrew Jensons "History of the Scandinavian Mission" skriver han: "Ældste Hans Peter Jensen og Hans Larsen gik ledsaget af Jens Jørgensen, der var lærer, i land på Bornholm den 10. oktober 1851. Andreas Aagren, som havde arbejdet der, var blevet ordineret til ældste under et besøg i København. Brødrene følte sig stærke nok i ånd og tro til at besøge hovedbyen Rønne, og til dette formål lejede de en sal, hvor de kunne forkynde for folk. De fandt imidlertid hurtigt ud af, at modstandens og ondskabens ånd ikke lå og sov. Først skete det i form af fal-

Rønne Gren. Bygningen blev indviet i 1960 og huser i dag de hellige på Bornholm (Foto: Bøving).

ske udtalelser og ulogiske argumenter, hvilket fik vreden til at rejse hos de mere tankeløse og urolige klasser i befolkningen, og hvilket resulterede i stærkt oprør og i overfald på missionærerne. Mens ældste Hans P. Jensen og hans kammerat Hans Larsen den 24. oktober 1851 var i færd med at forkynde for en stor forsamling i deres lejede sal i Rønne brød forfølgelsen virkelig løs. En mand ved navn Beck gav signalet og antændte en ond ild hos den pøbelhob, der var kommet til mødet. Brødrene blev med det samme trukket ud af huset og ud på gaden, hvor de blev overfaldet af pøbelen. Men ved en hr. Wulfs og hr. Hermansens mellemkomst slap brødrene ud af pøbelens hænder og slap for videre legemlig overlast og nåede sikkert op på deres værelser. Ikke længe efter havde ældste Jensen imidlertid den glæde at døbe 11 mennesker på øen Bornholm; der var inden da blevet døbt 18 mennesker der." (Andrew Jenson: "History of the Scandinavian Mission", s. 39).

Af en gammel "Protocol" fremgår det, "at der blev holdt øje med medlemmernes trofasthed i at møde op". Kirken på Bornholm var i en del af denne tid delt i småmenigheder forskellige steder på øen, bl.a. i Aaker og Østerlars, hvor man mødtes privat. Egen bygning fik Bornholm først i 1960. Den blev indviet af afdøde missionspræsident Harald Petersen. □

Hans Adolf Koefod, Rønne gren og Flemming Bo Pedersen

'Den Gamle' - af Dorrit Norén

Langt ude i skoven stod der en gammel, gammel eg. Den var henved 1000 år gammel. Den var enorm, flere meter i omfang, med dybe furer i barken, og med en stor pukkel et stykke oppe ... En dag spurgte en af de nærmeste børn, en relativ ung eg på 400 år: "Hej, du Gamle, Jeg har lagt mærke til, at jeg også har en pukkel ligesom din ...."

Eventyr for store og små

- Sådan begynder et dejligt eventyr skrevet af søster Dorrit Norén fra Tønder, fortæller Christian Kuntz fra Sønderborg Gren. Når hun først begynder, bliver man grebet af det og helt tryllebundet.

Der er en let fattelig historie, men også en bagvedliggende alvorligere mening med beretningen, sådan som der jo skal være i et rigtigt eventyr. Men det er blot et af mange talenter, som søster Dorrit Norén besidder. Hun illustrerer også selv sine eventyr.

Kunstner og tegner

Søster Norén fremstiller også de smukkeste små modeller af kobbertråd, som hun sælger til USA. Det er blandt andet små hestefigurer. Som nævnt tegner hun også, og tegningen af egetræet fra eventyret viser på så smuk en måde hendes talent. □

Christian Kuntz og Flemming Bo Pedersen

SOLSTRÅLEN
- skinner fra Århus stav

Et nyt blad fra Århus stavsmissionspræsidentskab "Solstrålen" så dagens lys i november 1991, og du har måske allerede set det, ellers vil denne artikel fortælle dig lidt om dette initiativ.

Alle er velkommen til at bidrage

- Vi ønsker at samle på opmuntrende, opbyggende og trosfremmende artikler, som meget gerne må komme fra hele landet, siger stavsmissionpræsident Carl-Johan Grabe.

Nyt fra missionsmarken

- Det er også vort ønske at synliggøre, hvad der sker på missionærområdet både med hensyn til stavsmissioneringen og fultidsmissioneringen, samt hvad der rører sig i de enkelte menigheder rundt om i Danmark, men selvfølgelig fortrinsvis fra vores eget område, fortsætter br. Grabe.

Oplaget er på ca.100 eksemplarer, der uddeles til stavsmissionærerne og biskopper og grenspræsidenter. □

Flemming Bo Pedersen

Det sjove logo, som danner forsiden på "Solstrålen" (TD-foto).

SDH sending af mad til Rusland

En sending på godt 18,5 tons madvarer forlod biskoppens forrådshus centrallager i Salt Lake City den 17. december 1991. Kirken bidrog til en sending under ledelse af Peacemakers Foundation i San Francisco, beregnet til børnehjem og lignende institutioner. Sendingen med mel, bønner, ris, mælkepulver, dåsekød og æblemos blev den følgende uge hentet til Moskva af russiske fly. Under Kirkens velfærdsplan benyttes fasteofferbidrag og kirkemedlemmers frivillige arbejdskraft til at holde forrådshusene fyldte. Kirken benytter disse lagre til at deltage i humanitære projekter som dette. □

Kirken officielt anerkendt i Congo

Da Congo, tidligere kendt som fransk Congo, formelt anerkendte Kirken, var det femte land i Afrika, som anerkendte Kirken i 1991. De øvrige fire var Kenya, Uganda, Elfenbenskysten og Botswana. Congo er en tidligere fransk koloni, som blev selvstændig i 1960.

- Congo er et af de bedre stillede lande i Afrika pga. en stor olieeksport, og flere end 80% af den voksne befolkning kan læse, fortæller ældste Richard P. Lindsay, områdepræsident i Afrika. □

Uropførelse af jubilæumsmarch

Carl-Johan Grabe, som dirigent for Esbjerg Jernbaneorkester i perioden fra 1972-1980. (Foto: Grabe).

Carl-Johan Grabe fra Esbjerg Ward har komponeret en jubilæumsmarch til Esbjerg Jernbaneorkester i anledning af orkestrets 50 års-jubilæum i 1992.

Værket blev uropført ved orkestrets nytårskoncert søndag den 12. januar 1992 med komponisten selv som dirigent.

- Stykket fik en rigtig pæn modtagelse, og jeg synes også selv, det gik rigtigt godt, fortæller Carl-Johan Grabe. Nu kender jeg orkestret i forvejen, fordi jeg tidligere i en årrække har været dets dirigent, men selv på orkestrets svage områder gik det over al forventning.

Jubilæumsmarchen er skrevet for 22 forskellige instrumenter, og alene udskrivningen af musikken tog 60 timer. Og det skete først, efter at musikken var komponeret.

I løbet af året skal jubilæumsmarchen opføres flere gange ved orkestrets koncerter. □

Sv Aage Andersen

Brandvæsenet satte julelys på Kirken

På Amager kom Kirkens spir ved juletid til at ligne et juletræ med masser af lys. Det kunne ses fra lang afstand og mange flere blev gjort opmærksom på at mormonerne fejrer jul med stor glæde.

- Sidste år satte vi lys langs hele tagrenden. I år valgte vi at gå lidt videre og sætte lys på spiret. Vi gør lidt mere år for år, og til sidst håber vi at have mange lys på Kirken, siger biskop Kim Holst fra Amager.

Den vanskelige opgave med at få placeret de mange lys på spiret, som rager omkring 25 meter op, blev gjort lettere ved Brandvæsenets hjælp.

- Københavns Brandvæsen har en PR-afdeling, og dem ringede vi til og bad dem om hjælp til opgaven. De var meget villige, og vi fik med stor succes og bæven hos dem, der stod på jorden, sat lyset op, fortæller biskoppen videre.

- Jeg synes, at det er vigtigt, at vi gør opmærksom på os selv, fortæller biskoppen, og julen er en god anledning. Folk lagde vejen om Kretavej, når de kom forbi og der kom mange positive kommentarer. En anonym person skrev et julekort til Kirken og fortalte at Kastrup var blevet smukkere med alle de lys. □

Lisbeth V. Andersen

Biskop Kim Holst måtte 25 meter i vejret for at få lys på kirkespiret på Amager (TD-foto).

Ny plade med Tabernakelkoret

Endnu et spændende album er udgivet med Tabernakelkoret og kan fås på Nordisk Distributions Center enten som CD, plade eller kassette.

Albummet indeholder flere kendte kirkesange bla. "Herren er min hyrde", "Led os o, du vor Jehova", "O, store Gud" og mormonklassikkeren "Kom, kom Guds folk".

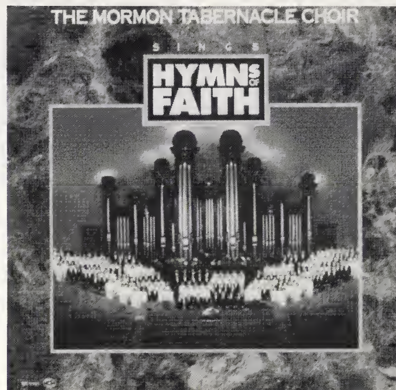
Bruce R. McConkie er også med

Som et specielt indslag på albummet finder man også "Jeg på Kristus tror" af nu afdøde apostel Bruce R. McConkie. På albummet fremsiger Ældste McConkie sin tekst til akkompagnement af John Longhurst på Tabernaklets store orgel.

Musik er i dag en vigtig del af vores liv. Vi bombarderes dagligt med alle former for musik gennem radio og TV. Meget af musikken er udmærket, mens andet er direkte nedbrydende åndeligt og kulturelt. Med dette album har Kirkens medlemmer mulighed for at få god opbyggende musik indenfor døren. Musik som også er en del af vores sidste dages hellige-kultur. □

Carsten Gram

Hymns of Faith fås på Nordisk Distributions Center CDen koster 139,- Kr. Kassetten koster 89,50 Kr.

Hjælpeforeningens jubilæumsplakat

I anledning af Hjælpeforeningens 150-års jubilæum den 17. marts 1992 har Kirken ladet fremstille en plakat med Hjælpeforenings logo. Plakaten kan købes på Nordisk Distributions Center og koster 25,- Kr.

Forhåbentlig vil masser af Hjælpeforeninger landet over benytte sig af muligheden, og sørge for at plakaten kommer op på biblioteker og andre offentlige steder, hvor den kan gøre folk opmærksomme på verdens ældste kvindeorganisation. □

Carsten Gram